

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

I december måned 1977 gennemførte folkettinget lovforslag nr. 38 af 13. oktober 1977 om morarenter, jfr. folketingets forhandlinger 1977-78, spalte 451-452, 1445-1449, 3857-3865 og 4082-4094. Forslaget blev oprindelig fremsat den 17. december 1976 og førstebehandlet den 20. januar 1977 (spalte 4016-4026). Et tilsvarende tilløb gentog sig 16. marts og 4. maj 1977 (spalte 3524-3527).

Lovens hovedregel er herefter, at renten efter forfaldsdagen fastsættes til en årlig rente, der svarer til den til enhver tid fastsatte officielle diskonto med et tillæg på 2 pct.

Denne rente er fradragsberettiget overensstemmende med den almindelige rentefradragsregel i statsskattelovens § 6 e.

De hensyn, som af flertallet bag loven blev anført som begrundelse for, at debitorer ikke bør udsættes for nogen højere rentebyrde, gør sig med fuld styrke gældende vedrørende skattemorarenter.

Muligvis fordi lovforslaget var fremsat af justitsministeren, kom skattemorarenter – der jo henhører under ministeriet for skatter og afgifter – imidlertid ikke med ind under den i december måned 1977 gennemførte lovgivning.

Dette har ført til, at den, der kommer i skatterestance, behandles forholdsvis umådeligt hårdt, medmindre han kan konvertere sin skatterestancegæld til gæld f. eks. hos sin købmand. Denne kan jo alene opkræve morarenter overensstemmende med decemberloven fra 1977.

Denne forskelsbehandling mellem kreditorgrupperne er aldeles uanstændig. Disse urimeligheder blev uddybet yderligere, da skattemorarenterne på den daværende skatteministers foranledning blev skærpet yderligere ved lov nr. 193 af 3. maj 1978, lov om ændring af forskellige skattelove. (Morarenter m. v.)

En af de hårdeste opponenter mod forskelsbehandlingen var den senere skatte-, og afgifts- og økonomiminister, jfr. Folketingstidende 1977-78 spalte 8989 f. Det var en gentagelse fra for eksempel spalte 4086, hvor hr. Anders Andersen talte om

»en uvenlig lov over for erhvervslivet« og »en forbrugerfjendsk lov«.

På dette grundlag fremsattes fremskridtsforslaget L 146 af 1. februar 1979 (førstebehandlet den 23. s.m., jfr. spalte 7018-7027). Nærværende forslag er stort set en genfremsættelse heraf. For forslagsstillerne er der alene tale om at opnå et vist fremskridt, idet forslagsstillerne principielle opfattelse på morarenteområdet er som anført i retsudvalgets tillægsbetænkning af 14. december 1977 (Folketingstidende 1977-78 tillæg B, sp. 221 og 273).

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 1

Der er absolut intet grundlag for at opretholde det diffuse og uklare retsbegreb »formuerettens område« inden for en lovparagraf. Anvendelsesområdet for en sådan skal kunne defineres klart og tydeligt. De grundsynspunkter, som gør sig gældende vedrørende morarente og dennes størrelse, er de samme, hvad enten man befinder sig i formueretten eller for eksempel inden for den offentlige ret. Som det fremgår af nærværende forslags titel, er den praktiske virkning af ændringen især knyttet til renter på skatterettens område.

Til § 2

Forslagsstillerne har i § 2 medtaget de skattemorarentebestemmelser, som forslagsstillerne umiddelbart havde ved hånden ved forslagets udarbejdelse. Forslagsstillerne er imidlertid klare over, at der formentlig findes endnu flere lovbestemmelser, som bør ophæves for at gennemføre retfærdigheden i nærværende lovforslag, og at opregningen i forslagets § 2 a-i skal finstudies af embedsmændene med henblik på perfektionisering. Det forventes derfor, at ministerspørgsmål under udvalgsbehandlingen vil foranledige, at ændringsforslag til § 2 bliver udformet dels herom og dels om de fornødne tekniske konsekvensændringer, som bliver ønskelige ved nærværende lovforslags vedtagelse.